

ved Limfjorden, hvor vi have Lovgivningen og Erfaringen at støtte os til. Med Hensyn til de Forslag, de ærede Medlemmer have stillet, kan jeg kun sige, at jeg selvfølgelig er villig til, at tage dem under Overveielse og det saa hurtigt som muligt, men jeg maa tillade mig at fraraade, at man nu opstiller disse Ændringsforslag og faaer dem vedtagne, ligesom jeg i det Hele maa tillade mig at fraraade nogenjomhelst Ændring i det foreliggende lille Lovforslag.

Leth: Det forekommer mig, at den Del af det Foredrag, vi horte af det ærede Medlem fra Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), hvori han omtalte en Række af Besværinger, som vare indkomne til ham angaaende Fiskerilovens Bestemmelser, Besværinger, som han i det Mindste paa et enkelt Punkt, om jeg ikke misforstod ham, troede at maatte give Medhold. Han nævne Maalet paa Abborer — jeg siger, at denne Del af det ærede Medlems Foredrag bekræfter kun, hvad vi allerede længe have vidst, at det Arbejde, som er leveret ved Fiskeriloven, og hvorved vi, som jeg gjentagende har erkjendt, have faaet et Grundlag paa dette Lovomraade, kun en meget ufuldkommet, og at vi maa være beredte paa om kort Tid at gaa til Ændringer deri, efter de Erfaringer, som maatte blive indvundne igjennem Lovens Strafftræden og Udøvelse, og igjennem de Oplysninger, som paa anden Maaade maatte frembyde sig. Naar den meget ærede Indenrigsminister benegtede — i det Mindste i Begyndelsen af sit Foredrag, i Slutningen kom han til et noget andet Resultat — at Loven var et Hastværksarbejde og sagde, at den var grundig og vel overveiet og havde foreligget i lang Tid (Indenrigsministeren: I mange Aar!) ja, i mange Aar, saa maa man jo erindre, at Loven ikke støtter sig paa enstemmige og grundige Overveielser, hvis Resultater ere erkjendte fra alle Sider, men at Loven tvertimod har en ganske anden Karakter. Den er et Kompromis mellem to modsatte Anskuelser, hvor man fra begge Sider har maattet slaad ikke lidet af paa, hvad man ansaa for det Rigtige. Det som i det Hele taget fra først af har sat dette Lovspørgsmaal i Bevægelse, var som bekjendt den Panik, der opstod for henimod en Snæs

Mar siden, under hvilke man frygtede for, at Vaaddene skulde ødelægge Fiskeriet. Man maa sige, at den Frygt, som herskede under denne Panik, har ikke bekræftet sig; thi man har i en Række Aar — henved en Snæs Aar — efter den Tid, brugt Vaaddene og er kommen til den Erkjendelse, at det var udmærkede Redstaber, som aldeles ikke havde de skadelige Følger, man havde forudsat. Det, som bevirkede, at dette Kompromis kom i Stand, var saaledes ingentunde en Forening af Anskuelser, men det var det truende Sværd, som hang over Fiskernes Hoveder ifølge Loven af 30te April 1885, at den 1ste Marts 1889 skulde, naar ikke andet blev vedtaget, Limfjordens Mastestørrelse indføres over Alt i Danmark. Det kunde Fiskerne ikke taale, det vilde ødelægge dem, og det har den meget ærede Regjering ogsaa erkjendt, idet den lige siden Høiesterets Dom af 29de April 1880 statuerede, at Limfjorden Mastestørrelse skulde gælde ogsaa for de øvrige Land, ikke har sat denne Bestemmelse i Kraft, men bestandig er veget tilbage derfra, og ogsaa nu sluttelig er veget tilbage derfra ved Fiskeriloven af 5te April forrige Aar (Udflydelse af Indenrigsministeren). Jo, Ministeriet er veget tilbage derfra, thi ved et Cirkulære af 4de Juni 1880 af Justitsministeren blev der krevet til Politimestrene, at man ikke skulde lægge Sag an mod Fiskerne, undtagen man havde spurgt Justitsministeriet, hvad de aldrig gjorde, det var med andre Ord det samme som at sige: I skulle ikke bryde jer om den Høiesteretsdom og ikke følge den. Ved Cirkulære af 10de November 1884 søgte man at sætte Høiesteretsdommen i Kraft, men kom bort derfra igen ved Loven af 30te Marts 1885, der gjaldt 4 Aar, altsaa netop til den 1ste Marts 1889. Altsaa lige fra Høiesteretsdommen faldt den 29de April 1880 og indtil 1ste Marts 1889, det vil altsaa sige paa en Maaned nær 9 Aar, er man veget tilbage fra: at gjøre dette Stridt, og det Samme har man gjort nu ved Fiskeriloven af 5te April 1888, som ikke indeholder Noget om, at Limfjordens Mastestørrelse skal være gældende for det øvrige Land. Det kan den meget ærede Minister ikke modsig, dertil er jeg for nøie kjendt med Forholdene. Net, det var det Sværd, der hang over Hovedet, som tvang et Kompromis frem, anderledes